

# De Ster



**De Profeet Joseph Smith**  
**De eerste Profeet van de Kerk**

(Zie blz. 9)

---

1 Januari 1940

---



# DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

45e Jaargang — No. 1

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f0.50 per drie maanden, f1.— per half jaar en f2.— per jaar.

Gironummer 240615

Laan van Poot 292 · Den Haag

Nadruk van de in dit nummer voorkomende cliché's verboden

A. D. JONGKEES, Redacteur

En ik zag eenen nieuwen hemel en eene nieuwe aarde; want de eerste hemel en de eerste aarde was voorbijgegaan, en de zee was niet meer.

Openb. 21 : 1.

## INHOUD

WORDT DE WERELD RIJP VOOR DEN	
ONDERGANG? . . . . .	door Joseph Fielding Smith 3
NIEUWJAARSGROET . . . . .	7
VAN DE REDACTIE:	
's MENSCHEN AFKOMST . . . . .	8
EEN CAUSERIE OVER HET BOEK VAN	
MORMON. . . . .	door J. M. Sjodahl 10
STILTE . . . . .	13
BIJ DE VOORPAGINA . . . . .	9

## „DE STER“ VAN 1939 WEER COMPLEET.

LAAT OOK DIT JAARGANG WEER  
INBINDEN IN LINNEN BAND  
MET GOUDEN LETTERS.

*Een sieraad voor Uw boekenkast.*

n.v. Drukkerij »Laboremus« - Langebrug 107, Leiden

Telefoon 20950 - Giro 79376

## WORDT DE WERELD RIJP VOOR DEN ONDERGANG ?

door JOSEPH FIELDING SMITH van den Raad der Twaalven.

Verkort verslag van een toespraak, gehouden gedurende de Conferentie van den Noord-Weber Stake in Ogden, Utah den 10den Sept. 1933.

(Vervolg).

### Een waarschuwing.

Ik zie den dag komen, waarop in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen een zuivering zal plaats vinden. Dit is de reden, waarom ik waarschuwend mijn stem verheffen wil. Ik zie den dag komen waarin een afscheiding onder het volk zal plaats hebben, een dag waarin de oproerigen, de ongehoorzamen, de wetsontduikers en al degenen, die niet op de geboden van God willen acht slaan, uitgesloten zullen worden, juist zooals de Schrift zegt: „Ze zullen van uit het volk verdelgd worden.” Ik zal probeeren u te toonen op welke wijze ze verdelgd zullen worden. Hiertoe wil ik nog een paar verzen uit de Schrift aanhalen. In de 5de afdeeling van Leer en Verbonden spreekt God eerst over het getuigenis, dat de ouderlingen van Israël zullen geven en Hij gaat dan verder:

„En hun getuigenis zal eveneens voortgaan tot de veroordeeling van dit geslacht indien zij hunne harten tegen hen verharden.

Want eene verwoestende plaag zal onder de inwoners der aarde voortgezonden worden, en zal, indien zij zich niet bekeeren, van tijd tot tijd uitgestort worden, totdat de aarde ledig zal zijn, en de inwoners daarvan weggekwiijd en geheel door den glans Mijner komst verwoest zullen zijn. Zie,

ik vertel u deze dingen, zooals ik eveneens het volk de verwoesting van Jeruzalem vertelde, en Mijn woord zal bewaarheid worden te dezen tijde zoowel als het tot op heden bewaarheid is geworden.” (L. en V. 5 : 18-20).

### Vervulde profetie.

Indien u wilt weten, hoe de vernietiging van Jeruzalem een feit is geworden, neemt dan de wereldgeschiedenis ter hand en leest wat er met deze stad in het jaar 70 na Christus is gebeurd. De muren werden nedergehaald, duizenden inwoners werden gedood, anderen tot gevangenen gemaakt en ten slotte werd het volk over de geheele wereld verspreid. Van den Tempel bleef niet één steen op den anderen. Nu zegt de Heere: Mijn woord zal te rechten tijd waar gemaakt worden, zooals het van tevoren is waar gemaakt en Hij spreekt hierbij over de vernietiging van het volk in deze laatste dagen, indien zij zich niet willen bekeeren.

Dan wilde ik u de volgende tekst voorlezen, er zijn vele zulke gedeelten, ik zou ze niet allemaal kunnen voorlezen.

„Want de ure is nabij en de dag is aanstaande, wanneer de aarde rijp zal zijn, en al de hoogmoedigen en zij die goddeloosheid doen, als stoppelen zullen zijn, en ik zal hen verbranden”, zegt de

Heere der heirscharen, „opdat goddeloosheid niet op de aarde zij.

Want de ure is nabij en hetgeen door Mijne apostelen gesproken werd, moet vervuld worden, want zooals zij gesproken hebben, zoo zal het geschieden.”

Want ik zal Mijzelven met macht en groote heerlijkheid van den hemel openbaren, met al de hemelsche heirscharen, en in gerechtigheid met de menschen duizend jaren op aarde wonen en de goddeloozen zullen niet staan.

In dezelfde openbaring zegt de Heer: „En er zal geween en geklaag onder de heirscharen der menschen zijn. En er zal een groote hagelstorm voortgezonden worden, om de oogsten der aarde te verwoesten. En het zal geschieden, vanwege de goddeloosheid der menschen, dat ik wraak op de goddeloozen nemen zal, want zij willen zich niet bekeeren, want de beker Mijner verontwaardiging is vol, want ziet, Mijn bloed zal hen niet reinigen indien zij niet naar Mij hooren”. (L. en V. 29 : 9-11, 15-17).

Deze afdeeling bevat nog veel meer, maar ik moet dat laten rusten, omdat ik nog een vers uit de 1ste afdeeling wil voorlezen, waaruit ik reeds iets aangehaald heb.

„Want ik ben geen aannemer des persoons en wil dat alle menschen zullen weten, dat de dag spoedig komt, de ure is nog niet, doch is nabij, wanneer vrede van de aarde zal genomen worden en de duivel macht zal hebben over zijn eigen gebied”. (L. en V. 1 : 35).

De vrede van de aarde weggenomen.

De vrede is van de aarde weggenomen, en hij zal niet terug-

gegeven worden vóór de komst van Christus. U kunt dit neder-schrijven. Er zijn nog vele zulke schriftuurplaatsen. Hier is een andere: „Doch zie, het overblijfsel der goddeloozen heb ik in ketenen der duisternis tot het oordeel van den grooten dag bewaard, hetwelk bij het einde der aarde zal komen.

Eenzoo zal ik veroorzaken, dat de goddeloozen, zij die niet naar Mijne stem willen luisteren doch hunne harten verharden, zullen bewaard worden en wee, wee, wee, is hun lot.” (L. en V. 38 : 5-6). En nog een ander: „Ik heb gezworen, en het vaste besluit is door een vorig gebod dat ik u gegeven heb voortgegaan, dat ik het zwaard Mijner verontwaardiging ten gunste van Mijn volk zou laten vallen, en gelijk ik gezegd heb, zoo zal het geschieden.

Mijne verontwaardiging zal spoedig op alle natiën zonder mate uitgestort worden, en dit zal ik doen wanneer de beker hunner ongerechtigheid vol is.”

En in dien dag, al degenen die op den wachttoren bevonden worden, of in andere woorden, geheel Mijn Israëel, zal behouden worden. (L. en V. 101 : 10-12).

Zijn verontwaardiging wordt nu uitgestort. Alle volkeren gevoelen het onheil. De vrede is van de aarde weggenomen en de wereld rijpt in hare zonden en vult de schalen van den toorn Gods. Hier is een andere openbaring, genoemd de openbaring van den oorlog, een gedeelte daarvan is reeds in vervulling gegaan, maar hoor nu verder:

„En aldus met het zwaard en door bloedvergieten, zullen de inwoners der aarde treuren en met

hongersnood en plaag, en aardbevingen en den donder des hemels en eveneens den fellen en levendigen bliksem, zullen de inwoners der aarde den toorn en verontwaardiging en de kastijdende hand van eenen Almachtigen God gevoelen, totdat het bevel van verwoesting een volkomen einde aan alle natiën gemaakt heeft." (L. en V. 87 : 6).

**Zelfs de uitverkorenen zullen nauwelijks ontkomen.**

Toen de leden der Kerk eens van hun huis en hof verdreven en beroofd waren, zeide de Heere tot hen :

„Want ziet, wraak komt snellijk als een wervelwind over de goddeloozen, en wie zal het ontkomen?

De vloek des Heeren zal bij nacht en bij dag voorbijtrekken, en het gerucht daarvan zal al het volk verontrusten, nochtans zal het niet tegengehouden worden totdat de Heere komt.

Want de verontwaardiging des Heeren is ontstoken tegen hunne gruwelen en al hunne goddelooze werken.

Niettemin zal Zion ontkomen indien zij acht geeft alle dingen te doen welke ik haar ook geboden heb.

Doch indien zij geen acht geeft datgene te doen wat ik haar ook geboden heb, zoo zal ik haar bezoeken overeenkomstig hare werken, met pijnlijke moeilijkheden, met pestilentie, met plagen, met het zwaard, met wraak, met verterend vuur.

Niettemin, laat het deze maal in hunne ooren gelezen worden, dat ik de Heere met hunne offerande genoeg genomen heb, en indien zij niet meer zondigt zal

niet een van deze dingen over haar komen.

En ik zal haar met zegeningen zegenen en eene menigvuldigheid van zegeningen op haar en op hare geslachten voor immer en altoos vermenigvuldigen. zegt de Heere uw God. Amen". (L. en V. 97 : 22-28).

Hier is de belofte, die ons gedaan is, toen de Kerk zwaar beproefd en vervolgd werd, de belofte namelijk, dat zij gered zou worden, wanneer ze niet meer zondigt. Maar hebben wij niet toch weer gezondigd? Ik ben niet in staat om te zien, hoe wij zullen ontkomen. Ik heb van de vele plaatsen slechts een paar gelezen. De Bijbel is er vol van en ook het Boek van Mormon. Het 24ste hoofdstuk van Jesaja zegt ons : „de Heere zal de aarde zuiveren, tot ze geheel ledig zal zijn." Ik zeg u : wanneer de Heere zal komen, zullen minder menschen op aarde zijn, dan nu. Waarom? Vanwege de plagen, het bloedvergieten, den honger, de oorlogen. En wanneer Hij komt, zal Hij een einde maken aan alle onrechtplegers en booswichten. Dat zal de groote en verschrikkelijke dag des Heeren zijn, van welken gesproken is ; de dag waarin de goddeloozen gelijk stoppelen op het veld zullen zijn, die men zal verbranden. Zoo leeren ons de Heilige Schriften en de Heere heeft ons zoo dikwijls gewaarschuwd, maar wij schenken Hem weinig gehoor, heel weinig zelfs.

**Wij staan nauwelijks aan het begin der moeilijkheden.**

Veroorloof mij, op de profetie van President Woodruff terug te komen. Hij zeide, dat de tijd zal

komen, waarin wij onze schoenen en kleeren zelf moeten vervaardigen en dat wij zouden gewaar worden, dat Utah een plaats is, waarin men tamelijk goed kan wonen. Toen hij Utah zeide bedoelde hij waarschijnlijk alle plaatsen in het Rotsgebergte, waar zich palen Zions bevinden. Waarom zal dat zoo zijn? Omdat wij misschien van de overige wereld zoo afgesneden zullen zijn, dat wij alleen dat zullen hebben, wat wij zelf vervaardigen. We staan pas aan het begin van de moeilijkheden. Ik spreek van de wereld, wanneer ik dit zeg, maar ik ben bang, ook voor de Heiligen der Laatste Dagen. Ik zou zoo graag de Heiligen der Laatste Dagen in vrede en eensgezindheid zien leven, zoodat ze zich over de zegeningen des hemels zouden kunnen verheugen en dat ze beschermd zullen zijn, maar de eenige weg, waardoor wij van deze bescherming verzekerd kunnen zijn, wanneer de groote verwoestingen komen, is, dat wij de geboden Gods onderhouden en naar de stemmen van Zijn dienstknechten luisteren, die zijn aangesteld om ons te leiden. We kunnen deze bescherming op geen andere wijze verkrijgen, maar de weg is zeker.

#### Waarschuwing aan de leden der Kerk.

Nog nooit was er in de geschiedenis van de Kerk een tijd, waarin zulk een geest van critiek en opstand heerschte. Opstand is misschien iets te sterk uitgedrukt. Nog nooit was er een geest zooals nu, waardoor de leden de boodschap van de leiders der Kerk niet willen aannemen. Deze geest

van opstand en minachting van autoriteit en wet, is over de geheele wereld verspreid. Onze eigen natie is een natie van wetsverachters en overtreders geworden. Vele menschen verhoovaardigen zich er op, dat zij de wet met voeten treden. Zij hebben niet de geringste achting voor wet en autoriteit en deze geest is ook in zekere mate in onze Kerk ingeslopen.

De President van de Kerk is door sommige leden belasterd geworden. De critiek waaraan ik blootgesteld was en nog bloot-



gesteld ben, deert mij niet. Ik weet dat ik haar niet ontgaan kan, maar het bedroeft mij, wanneer ik moet zien hoe de leden den man belasteren, die door God geroepen is Zijn woordvoerder te zijn en in Zijn plaats op aarde tot dit volk te spreken. Wij behoorden goed acht te geven op hetgeen hij ons heeft te zeggen, want wanneer wij dit niet doen, zoo staan wij op zeer gevaarlijken grond.

\* \* \*

„Vertoont gij u slap ten dage der benauwdheid, uwe kracht is nauw”. Spreuken 24: 10.

## *Nieuwjaarsgroet.*

**D**aar door het vertrek der Amerikaansche zendelingen het aantal werkkrachten zeer is verminderd, is het thans niet mogelijk alle ambtenaren, ambtenaressen enz., afzonderlijk een nieuwjaarsgroet te brengen. Daarom heeft het Zendingspresidentschap besloten door middel van „De Ster“ allen betrokkenen een woord te doen toekomen.

Wanneer dit nummer van „De Ster“ onder de oogen der lezers komt, heeft het Oude Jaar plaats gemaakt voor het Nieuwe.

Groote veranderingen hebben in en buiten het Zendingsveld plaats gehad, belangrijke gebeurtenissen hebben diep in het maatschappelijk leven der menschen ingegrepen, in sommige deelen van de wereld zelfs fel en hard. Gode zij dank is ons landje tot nog toe voor de gruwelen van een oorlog bespaard gebleven. Het is daarom, dat wij met gevoelens van groote dankbaarheid het jaar 1940 ingaan.

Wat het werk in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland betreft: het kan worden voortgezet. Allen medewerkers: de ambtenaren en ambtenaressen in de verschillende organisaties der Kerk, allen leden van het Priesterschap, allen leden der Kerk, wenschen wij Gods beste zegen op hun arbeid. Dat zij allen met moed en opgewektheid mogen voortgaan de door hen aanvaarde taak in 1939 voort te zetten en te voleindigen. Dat zij met vreugde zich mogen herinneren wat zij in het voorbije jaar aan zegeningen hebben verworven, en, indien leed hun deel is geweest, de kracht moge hebben, dit moedig en berustend te dragen, opdat dit leed eenmaal in zegen moge verkeerem!

Dat 1940 zóó moge zijn, dat wij allen, wanneer ook dit jaar in de eeuwigheid is vergleden, met voldoening en dankbaarheid hierop moge terugzien, is de hartelijke wensch van

J. SCHIPAANBOORD Sr.

A. D. JONGKEES.

P. VLAM Jr.

1 JANUARI 1940

## VAN DE REDACTIE

## 's MENSCHEN AFKOMST

De mensch en de aap hebben een gemeenschappelijken  
stamvader. Darwin.

Ik heb gezegd: „Gij zijt Goden”.

Jezus.

**H**ET JAAR 1940 is daar. De klokken in de wereld hebben het Oude Jaar uitgeluid en het is van ons weggeden gelijk de schaduw van een wolk, die voorbij de zon jaagt. De klank der klokken, die de geboorte van het Nieuwe Jaar hebben verkondigd, doch tevens vele duizenden de eeuwigheid hebben ingeluid, is verstild, gelijk de stemmen van hen, die vielen op het slagveld, ergens in het barre Noorden en in het verre Oosten. Van hen, die werden gedreven om hun naaste te doden. Waarom? Zij weten het niet. Waarom zijn zij tegen hun naaste opgetrokken? Uit begeerte om te doden? Wij weten het niet. Een feit is, dat de mensch thans wederom gereed staat zijn broeder te doden. Waarom verzet hij zich niet tegen dezen broedermoord? Omdat hij niet weet, dat het zijn broeder is, die aan den andere zijde van de linie ligt. Hem is geleerd, dat hij afstamt van een dier, van hetzelfde dier, als waarvan de aap afstamt. Hij is dus eigenlijk een dier. De wijzen in hun wijsheid hebben aldus verkondigd. En welke wetten gelden anders dan die van het dierenrijk, van de wildernis? Ook daar vliegen de roofdieren elkander naar de keel, indien er een prooi te betwisten valt. Aldus doet ook de mensch, die, meenende dat hij een dier is, handelt als een dier,

zich hiermede beneden dit schepsel plaatsend, wijl hij met rede is begiftigd en het dier niet. Dit laatste volgt zijn innerlijke drang en kan niet anders doen dan dat.

De wijze zoekt naar den schakel tusschen mensch en dier, naar den overgangsvorm. Voor hem staat het vast, dat de afstamming van den mensch is, zooals hij zich die denkt en dat die overgangsvorm aanwezig moet zijn.

Vele wijzen meenen zelfs dien schakel te hebben gevonden. Volgens hen staat de aanwezigheid daarvan reeds wetenschappelijk vast. Zij twijfelen er geen oogenblik aan, dat zij op den goeden weg zijn en als bekroning van hun moeizamen en vaak scherpzinnigen arbeid, de wereld eenmaal als onomstootelijk bewijs hunner theorie kunnen zeggen: „Ziet hier, ons vernuft heeft gezegevierd, de keten dier-mensch is gesloten.”

Maar gij wijzen, wat vangt gij dan met Jezus wijsheid aan, die u zegt: „Gij zijt allen Goden en kinderen des Allerhoogsten?”

Is dat alles bedrog, fantasie, Oostersche beeldspraak? Is het maar beeldspraak, waar Hij ons in Zijn volmaakt gebed leert zeggen: „Onze Vader, die in de Hemelen zijt?” Is het een leugen, een bekoorende, lieflijke leugen, maar toch een leugen, als Hij zegt: „Ik ga heen tot Mijnen Vader en tot uwen Vader?” Was

Paulus een bedrieger, of zelf een bedrogene, toen hij zeide: „Wij zijn van God's geslacht?”

En voorts: Waar laat gij den geest van den mensch? Vanwaar komt die en waarheen gaat hij? Geloofst gij dan, dat de mensch begint omstreeks zijn geboorte en eindigt bij zijn dood? Indien zoo, wat is het dan, dat hem doet leven? Hebt gij het mysterie van het Leven dan doorgrond, dat gij van den mensch kunt zeggen: „Aldus is zijn herkomst? Waarom acht gij als niets datgene, dat de Schepper van alles, wat gij moeizaam doorvorscht en meent te doorgronden, heeft bekend gemaakt? Is uw wijsheid superieur?

Weet gij niet, dat Hij zeide: „De wijsheid der wijzen zal vergaan?” Dat slaat o.m. op uw afstammingsleer, want de Schepper heeft u anders geleerd. Doch gij zijt niet nederig genoeg om Gods wijsheid te verstaan en te aanvaarden. „Indien gij niet wordt gelijk een kindeke, gij kunt het

Koninkrijk Gods niet zien!”

Gij doet de wereld in bewondering tot u opzien vanwege de voortbrengselen van uw scherpzinnig vernuft en de door u getoonde feiten zijn, gelijk alle feiten, onweerlegbaar. Doch uw conclusies, uw theorieën, uw hypothesen? Hoe kunnen die ooit juist zijn, indien gij Gods *geestelijke schepping* niet in aanmerking neemt? Hoe kan het dak van het trotsche bouwwerk uwer wetenschappelijke conclusies hecht zijn, indien de voornaamste pilaar, het geestelijk geschapene, hetwelk de stoffelijke schepping, waarmede gij u bezig houdt, vooraf ging, ontbreekt?

Op al deze vragen komt van de wijzen geen antwoord, want zij lezen dit niet. Ons kan dit niet deeren, want dit weten wij: „De Schepper, in Zijn oneindige wijsheid de wijzen kennende heeft het voor de wijzen en verstandigen verborgen gehouden en het den kinderkens geopenbaard.”

\* \* \*

## BIJ DE VOORPAGINA

Ter herinnering aan den geboortedag van Joseph Smith, den eersten Profeet in deze laatste bedeeing des tijds, welke geboortedag viel op den 23sten December 1805 te Sharon, Vermont, Noord-Amerika, wordt in dit nummer zijn beeltenis op den omslag afgedrukt. Hij leed onder vervolging, laster en allerlei soorten kwellingen, wyl hij der Waarheid getrouw bleef, welke trouw hij den 27sten Juni 1844 in de gevangenis te Carthage met zijn dood bezegelde.

\* \* \*

Jesu, wijs en wondermachtig,  
weest mij, armen knecht, indachtig,  
leert mij spreken uwen naam;  
Jesu, maakt, ofschoon onwaardig,  
te uwen lof mijn tonge veerdig,  
te uwer eer mijn lied bekwaam!

Guido Gezelle.

## EEN CAUSERIE OVER HET BOEK VAN MORMON

door J. M. Sjodahl

Een vrije bewerking uit het Engelsch van een studie in de „Improvement Era”

Vervolg.

Na de bevrijding uit hun gevangenschap door koning Cyrus van Perzië, zamelde Ezra de heilige geschriften bijeen. Volgens overlevering had hij het opperrecht over honderd en twintig geleerde mannen, die tezamen „de Groote Synagoge” vormden en die tot taak hadden de geheiligde geschriften te verzamelen en uit te geven. Ezra kan men dus met recht beschouwen als „de Jood”, dien Nephi in zijn visioen zag en van wien het boek kwam, want aan zijn letterkundigen arbeid hebben wij grootendeels het Oude Testament te danken, zooals wij het nu kennen.

In Nehemia 8 : 2-18 lezen wij, dat Ezra de Wet voor het verzamelde Israël bracht en het daar voorlas. Bij die gelegenheid kwam het boek in letterlijken zin „voort uit den mond eens Joods”. Zooals hij den inhoud verklaarde, werd het in de volgende eeuwen doorgegeven; sinds dien is er geen algemeene herziening van den Joodschen canon meer geweest.

Het Nieuwe Testament komt niet in letterlijken zin „voort uit den mond eens Joods”. In het visioen wordt het „de verslagen der Twaalf Apostelen” genoemd en er wordt van gezegd, dat zij door middel van de Twaalven hun weg verder zouden vinden (vers 26).

Merk ook op, dat het boek, behalve vele profetiën, het verbond des Heeren met Israël zou

bevatten. Dit slaat ongetwijfeld op de overeenkomst, als wij het zoo mogen noemen, tusschen God en Zijn volk op de berg Sinaï; want het volk nam eenparig de wetten van God aan, zooals die hun door Mozes werden gegeven (Exodus 24 : 3), waarna de overeenkomst door plechtige offeranden werd bekrachtigd (Ex. 24 : 4-8). Dit verbond en de Tien Geboden staan opgeteekend in Exodus 21 tot 23 : 19. Dit gedeelte van de boeken van Mozes zouden wij ten naastebij „De Leer en Verbonden der Mozaische Be-deeling” kunnen noemen.

Voorts zij opgemerkt, dat dit boek, zooals het uit „den mond eens Joods voortkwam” en „door middel van de Twaalven”, een reine, d.i. een zuivere en onverminkte weergeving van de goddelijke waarheid zou bevatten. Aldus verklaarde de engel en deze verklaring is een volkomen weerlegging van de beweringen van vele critisch gezinde geleerden, volgens welke de oorspronkelijke documenten, die bij de samenstelling van den Bijbel zouden zijn gebruikt, zoodanig verdraaid en verminkt zouden zijn, dat de meeste geschriften, toen zij eindelijk aan de wereld werden bekend gemaakt, positief valsch waren.

Ook is het waar, zooals de engel verder verklaarde, dat in den loop der tijden vele leerstellingen, die in den Bijbel werden onderwezen, eenvoudig afgeschaff

en vele verbonden verbroken werden. Dit geschiedde evenwel niet door de verzamelaars en de verspreiders der heilige verslagen, van wie Ezra en waarschijnlijk Simon de Rechtvaardige in de Mozaische Bedeeling de laatste waren, doch door de groote kerkelijke organisatie, welke ontstond uit en de plaats innam van het heidensche Rome.

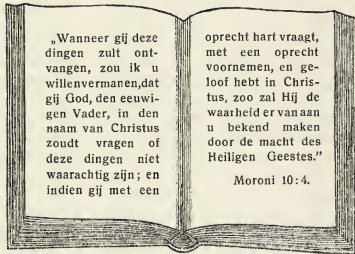
Als een voorbeeld van de wijze, waarop dit wijzigingsproces zich voltrok, diene het volgende :

In de vierde eeuw werd voor de geestelijken het huwelijk verboden, welk verbod in de 11de eeuw door Paus Gregorius VII werd bekrachtigd.

In de 12de eeuw werd de leerstelling der zeven sacramenten voor het eerst verkondigd. Uit denzelfden tijd stammen de reddende hoedanigheden der boetedoening en de leerstelling van het vagevuur. De leer der transsubstantiatie werd eerst in de 8ste eeuw vernomen. In de 11de eeuw werd het Avondmaal veranderd doordat den deelnemers de gewijde kelk werd onthouden.

Reeds lang vóór dien tijd echter, had de doop een radicale verandering ondergaan : de doellooze ceremonie van kinderbesprenkeling was er voor in de plaats gekomen. In de zevende eeuw (in het jaar 607) werd de aanspraak van den bisschop van Rome om als universeel hoofd van de kerk te worden erkend, door keizer Phocas bevestigd.

*De oostenwind.* Een van de eigenaardigheden van de taal is deze, dat zegswijzen blijven bestaan, lang nadat de oorspronkelijke beteekenis verloren is gegaan. Wij spreken b.v. van de „Stuurboordzijde” van een schip, dat is



die zijde, welke men aan de rechterhand heeft, indien men met het gezicht naar den voorsteven is gewend. Er is n.l. een tijd geweest, dat het roer aan het schip was bevestigd door middel van een stuk hout aan de rechterzijde van het schip. De benaming „stuurboord” is nog steeds in gebruik, ofschoon de reden ervoor, wat den bouw van het schip betreft, reeds lang niet meer bestaat. Zoo spreekt men ook van : „zich geradbraakt voelen”, het „vuur na aan de schenen leggen”, enz. uitdrukkingen, die tegenwoordig alleen nog maar overdrachtelijke beteekenis hebben en geen letterlijke.

In het Boek van Mormon komt een uitdrukking voor, die in dat opzicht zeer merkwaardig is. In Mosiah 7:31 lezen wij, dat Koning Limhi zijn verdrukt volk zeide, dat zij in verdrukking

leefden, wijl zij hadden gezondigd en God daarom zijn bedreiging ten uitvoer had gebracht: „Indien mijn volk onreinheid zal zaaien, zal het den oostenwind maaien, die onmiddellijke verwoesting brengt.”

Het volk van Limhi leefde onder de heerschappij van de Lamanieten (Mosiah 7:15). Velen hunner waren verslagen (v. 24) en allen hadden veel te lijden (v. 28). De koning spreekt over hun treurigen toestand en zegt, dat deze, figuurlijk gesproken, het gevolg is van een verwoestende „oostenwind”. Vanwaar deze uitdrukking?

In Palestina, het land, vanwaar de voorouders van Limhi kwamen, was de Oostenwind een onheilbrenger. In den zomer was hij heet en droog en in den winter zeer koud. Ook op de Middellandsche Zee was hij voor de schepeneen gevaarlijke wind. „Met eenen Oostenwind verbreekt gij de schepen van Tarsis” (Psalm 48:8).

Het was deze wind, die in de dagen van Paulus bekend was onder den naam *Euroclydon*, die het schip, waarmede Paulus naar Rome werd gebracht, volkomen wrak sloeg (Hand. 27). Volgens Genesis 41:6, 23 en 27, werden de zeven jaren van hongersnood in Egypte door een verzengenden Oostenwind veroorzaakt.

Het Palestijnsche volk was natuurlijk met de vernielende uitwerking van den Oostenwind bekend. Ook Lehi en de zijnen en hij nam deze kennis met zich mede naar de andere zijde van den oceaan. Hier werd de uitdrukking toegepast, zooals Limhi haar gebruikt en ook Abinadi (Mos. 12:6), ofschoon de reden in geografisch opzicht reeds lang had opgehouden te bestaan. Het is echter een bewijs, dat deze bewoners van het Amerikaansche vasteland met Semitische denkbeelden en uitdrukkingen bekend waren.

(Wordt vervolgd).

\* \* \*

## De Ploegers

Gedicht van Jan Prins

De trotsche paarden trekken  
het glimmend ijzer door den grond  
en doen met kluiten, malsch en rond,  
den akker zich bedekken.

Eén man staat aan den ploeg  
en één ziet, dat het recht gaan zal,  
en beiden hebben zij aan al  
hun aandacht niet genoeg.

Dan komt het tot een draaien,  
de wijde zee van klei weer in.  
De paarden houden even in.  
De lange manen waaien.

De hooge koppen nijgen  
zich neder tot de zware klei.  
De luie modder zijgt opzij.

En de twee mannen zwijgen.

## Stilte

Geen mensch was ooit ontevreden met de wereld, die er zijn plicht deed. — *Soulttety*

De schoonheid die men ziet is gedeeltelijk in dengen, die haar ziet. — *Bovee*

ER GEBEUREN in de wereld van heden veel ongerechtigheden. Dat zal wel niemand tegenspreken. De oorzaak ervan wordt toegeschreven aan de slechtheid der menschen. Men zou dus geneigd zijn aan te nemen, gezien de vele ongerechtigheden, dat er zeer veel slechte menschen op aarde leven. Dit nu is niet het geval. Het aantal positief slechte menschen is in verhouding tot het inwonertal van de wereld niet groot. Zij zijn het dan ook niet *in de eerste plaats*, die de narigheid, de verdeeldheid en de liefdeloosheid doen ontstaan. De hoofdoorzaak ligt in de omstandigheid, dat zij zoo weinig tegenwerking ondervinden in de volvoering hunner snoode plannen van de zijde der „goeden”, wier goedheid dan voornamelijk bestaat in het zich onthouden van positief kwaad, in passiviteit.

Er zullen weinig menschen op de wereld zijn, die een akker opzettelijk met distels en nachtschade gaan beplanten, doch als men zich niet daadwerkelijk aan het wieden zet en lijdelijk toeziet, wordt het land toch ook een wildernis. In die passiviteit, in dat niet positief goed zijn, schuilt dus een groot gevaar. Een groot wijsgeer heeft eens gezegd: „De wereld zou gemakkelijk met haar boosdoeners af kunnen rekenen, als zij maar van haar kleine menschen verlost kon worden.” En tot die kleine menschen behooren vaak ook wij. Nu is de

vraag: „Hoe kunnen wij van die kleinheid worden verlost?” Iemand heeft eens gezegd; „Als wij goede levens willen leven, moeten wij goede gedachten denken.” Zooals de mensch denkt, zoo doet hij. Het zijn dus de gedachten, welke een mensch koestert, die de waarde van zijn daden bepalen. Goede gedachten brengen goede daden voort. Omgekeerd is een slecht en onrein leven niet anders dan de weerspiegeling van slechte en onreine gedachten. Ons geheele leven, ons geheele doen en laten is tenslotte een uitvloeisel van de onzichtbare bron: ons innerlijk wezen, onze gedachten. Het is daarom goed den zoo vaak gehoorde raad op te volgen en in ons druk en jachtig leven van dezen tijd zoo nu en dan gelegenheid te scheppen voor rustig zelfonderzoek, voor eenige oogenblikken van kalm, ongestoord nadenken, voor het opmaken van onzen gedachtenbalans. Laat ons daarbij denken aan de gelijkenis van den balk en den splinter. Zijn wij niet vaak bezig met de *uiterlijke* dingen in het leven van anderen, daarbij het innerlijk doel van ons eigen leven uit het oog verliezend? Laten wij onszelf dan afvragen, in hoeverre wij de voorschriften van onzen Heer en Meester leven, welke voorschriften wij als klemmende eisch voor een ideale samenleving in de kerk hebben aanvaard, ook voor anderen, ja, soms schijnt het wel, alsof wij ze in de eerste plaats voor „die

anderen” wenschen te zien toegepast! Bij dit zelfonderzoek mogen wij ons ook weer niet door begane fouten en verkeerde daden te zeer laten terneer slaan. Dat is zeer ongezond. Natuurlijk maken wij allen fouten! Natuurlijk vergissen wij ons vaak! Natuurlijk zijn wij er met ons oordeel dikwijls naast! Want indien dat niet zoo ware, dan zouden wij hier niet zijn, dan hadden wij dezen aardschen leertijd niet noodig.

Er is echter een andere manier om een blik in onszelf te slaan, om eerlijk en onbevreesd onze oogmerken onder de loupe te nemen en zorgvuldig te zoeken naar onze zwakheden en fouten, die wij dan zullen vinden, mijmerend in de stilte van onze binnenkamer. Zoo zullen wij onszelf kunnen ontdekken, en niet, indien wij ons leven maar laten voortrollen, gelijk een karretje over den zandweg. Want dan kunnen o zoo gemakkelijk allerlei dingen

ons leven binnensluipen, kunnen bepaalde gedachten zich ontwikkelen, bepaalde verlangens en gewoonten onopgemerkt doorgroeien!

Wij allen hebben in ons leven dingen gedaan of woorden gezegd, waarvan wij achteraf spijt hadden. Wij moeten trachten deze dingen niet meer te doen, wij moeten ons gedachtenleven herzien, want alles wat wij doen of zeggen, hebben wij eerst in ons gedachtenleven vastgelegd.

Wij moeten dus den moed hebben, eerlijk onze fouten onder de oogen te zien en ze bij hun waren naam te noemen en ze daarna uit te wisschen op de eene mogelijke manier: door er eerlijk spijt van te hebben, goed te maken, wat redelijkerwijs goed gemaakt kan worden, en... het voortaan anders te doen, dat wil zeggen: Beter.

Moge de Heer ons allen hiermede helpen, is mijn nederig gebed voor ons allen. C. J. S.

\* \* \*

## De Schutsluis

Gedicht van Jan Prins

De tjalken schieten aan tusschen de strakke dijken  
en vullen 't glad kanaal met driftig schuimgedruisch,  
totdat zij met een vaart de lange zeilen strijken  
en glijdend binnegaan in 't veilig vak der sluis.

Daar dringen zij dooreen: de harde boorden kraken,  
zoodat een druk rumoer zich opzet in de lucht,  
totdat de wachters weer de poorten open maken  
en al dat ongeduld ver in de ruimte vlucht.

Dan lijkt de morgen stil na 't jong geluid, dat heen is  
en ons verliet, nog vóór 't zijn vollen groei begon.  
En in de leege sluis, waar 't licht nu weer alleen is,  
drijft enkel nog wat schuim, dat schittert in de zon.

*Het voordeel van veel bezigheid*

Den druk van het werk te gevoelen is een reden tot dankbaarheid. De tijd, wanneer wij het drukste bezig zijn, is de tijd, wanneer wij vermoedelijk ons best zullen doen. Dikwijls komt er eene verzoeking om te gevoelen, dat indien wij meer vrijen tijd hadden, wij meer en beter werk zouden kunneu doen; maar de onderzinding toont gewoonlijk, dat dit eene vergissing is. De wereld erkent dit. Zij richt zich niet aan den man, die den meesten vrijen tijd heeft, wanneer zij eene buitengewone onderneming wil doen uitvoeren. Geen hoofd van eenig

handelshuis zal zoeken onder diegenen die veel tijd over hebben, wanneer hij eene plaats wenscht te vullen. Hij heeft iemand van noode, die reeds onder de drukst bezigen gerekend wordt, die toont dat hij recht heeft om te leven, door een volledig deel van de werkzaamheden der wereld op zich te nemen, en wiens krachten door oefening het meest ontwikkeld zijn. Bezig te zijn is zich ontwikkelen, en dat is het geheim van opklimming evenzeer in de loopbaan des levens als in de athletenschool.

*Sunday School Times*

\* \* \*

**Gezamenlijke opzegging voor de maand Januari**

Johannes 5 : 39 : „Onderzoekt de Schriften, want gij meent in dezelfde het eeuwige leven te hebben, en die zijn het die van Mij getuigen.”

**AVONDMAALSVERS**

Weest dan vereend van hart en geest,  
Doet, zooals Hij eens deed  
Opdat gij aan dit avondmaal  
U zelf geen oordeel eet.

\* \* \*

*O.m te onthouden*

Wat wij deden voor wij hier kwamen, bepaalde onzen toestand hier, wat wij hier doen, zal onzen toestand in de toekomstige wereld bepalen.

De waarlijk beschaafde mensch zal altijd zoo spreken, dat hij door de minst wetende onder zijn gehoor wordt begrepen.

Indien gij naar verontschuldgingen zoekt om naar den duivel te gaan, zal hij u in menigte daarvan voorzien.

# UNITED STATES LINES

## ■ PAN AMERICAN AIRWAYS.

De vliegende „Clipper” dienst tusschen Europa en New York. Iedere Zondag en Woensdag van Lissabon via Azores en Bermuda naar New York. De snelste verbinding tusschen Nederland en Amerika via Parijs-Lissabon.

**Volmaakte  
Reis-  
Organisatie**

## ■ VAN KUST TOT KUST DOOR DE LUCHT IN AMERIKA.

Via Transcontinental & Western Air, Inc. Amerika's kortste en snelste lucht-route van kust tot kust, met directe en aansluitende verbindingen op meer dan 140 voornaamste steden. U kunt geheel door de lucht van Europa naar San Francisco reizen.

## ■ PANAMA PACIFIC LINE NEW YORK-CALIFORNIA.

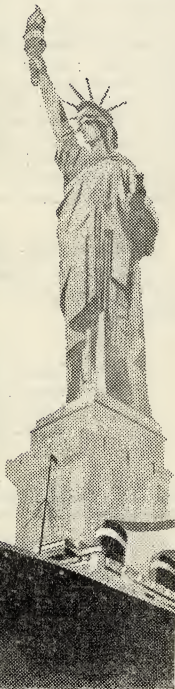
Met vijf modern uitgeruste zusterschepen, welke speciaal zijn ontworpen om tegen matig tarief, confortabel en genoegelijk te reizen. Uitgaand: New York — Baltimore — Panama kanaal — Acapulco (Mexico) — Los Angeles — San Francisco. Terug Via Havana.

## ■ NEW YORK-ZUID-AMERIKA.

Een regelmatigen wekelijkschen dienst tusschen New York en Buenos Aires, welke onderhouden wordt met de schepen van de American Republics Lines, waaronder de 33.000 Tons metende „Brazil” — „Uruquay” en „Argentina”, de grootste schepen welke in geregelden dienst tusschen Noord- en Zuid-Amerika varen.

Indien U naar of in Amerika wilt reizen, kunnen de United States Lines U de snelste en voordeeligste route om Uw reisdoel te bereiken, aangeven.

Wendt U zich tot Uw reisbureau of direct tot ons voor volledige inlichtingen.



**ROTTERDAM**  
Atlantic Huis  
Westplein 2

**PARIJS**  
10,  
Rue Auber

**LONDON**  
7, Haymarket - S.W.1.  
38, Leadenhall Str. - E.C.